

Folketingets Grønlandsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4598

Doknr.
39668788

Dato
15-09-2025

Folketingets Grønlandsudvalg har d. 21. august 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 119 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Aaja Chemnitz (IA).

Spørgsmål nr. 119:

"Ifølge barnets lov kan der ske tvangsfjernelse ved fødsel og altså før en forælder har haft mulighed for at bevise sine forældreevner. Hvad er ministeren holdning til rimelighed heraf, og ville det ikke være mere rimeligt at vurdere reelle forældreevner, og herunder hjælpe og vejlede?"

Svar:

Jeg vil først slå fast, at en afgørelse om anbringelse uden samtykke før fødslen er et meget indgribende skridt, der kun bør iværksættes i helt særlige tilfælde, hvor tungtvejende grunde taler for det.

Derfor fremgår det også af barnets lov § 49, stk. 1, at en sådan afgørelse om anbringelse af et ufødt barn umiddelbart efter fødslen uden samtykke fra de kommende forældre kun kan træffes, når der er en åbenbar risiko for, at det ufødte barns sundhed eller udvikling vil lide alvorlige skade i tiden efter fødslen på grund af de kommende forældres manglende evner eller ressourcer til at tilbyde tilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet. Det fremgår endvidere af stk. 2, at en sådan afgørelse kun kan træffes, når der er begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses inden barnets fødsel eller ved barnets kommende ophold i hjemmet.

Det fremgår udtrykkeligt af ministeriets vejledning om anbringelse (delvejledning 4 af 6 til barnets lov), at de grundlæggende betingelser for at anbringe et kommende barn umiddelbart efter fødslen efter § 49 i barnets lov vil være de samme, som når en afgørelse om anbringelse uden samtykke træffes efter fødslen. Efter § 47 i barnets lov skal der dog tages højde for, at afgørelsen træffes inden fødslen. Således skal der tages højde for, at der er tale om en meget indgribende afgørelse, der træffes på et ikke fuldstændigt oplyst grundlag, da der i sagens natur hverken foreligger oplysninger om barnet eller om forholdet mellem barnet og forældrene. Dette gælder ikke mindst ved førstegangsforældre.

Det indebærer, at der stilles meget store krav til grundlaget for afgørelsen. Dette er også fastslået i Ankestyrelsens principmeddelelse 10-24 af 28. juni 2025. I principmeddelelsen slås det også fast, at kommunen altid skal overveje alternative og mindre indgribende støttende indsatser, inden der bliver truffet afgørelse om, at et ufødt barn anbringes umiddelbart efter fødslen, og at disse

overvejelser derfor også skal fremgå af indstillingen fra kommunen til børne- og ungeudvalget.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister